

[Haunstrup Clemmensen.]

for bygge- og anlægssektoren. Den økonomiske sammenhæng, der er dér, beder jeg om at man ikke overser.

Henry Christensen: I venstre er vi glade for de to sæt ændringsforslag, der er stillet. De betyder lempelser, og vi takker finansministeren, fordi han har villet medvirke til på de to områder at gennemføre lempelser som jeg og venstre finder er særdeles rimelige. Jeg håber også, at man, når man nu har gennemført loven og måske kommer til at overveje andre sider af den, vil være positivt indstillet over for den tilpasning på enkelte områder, der måske stadig kan være behov for.

Ellers vil jeg gerne sige, at det ligger nu ved anden behandling som ved første behandling således, at det, der motiverer vor stilling til denne lovgivning, er vurderingen af den økonomiske situation her i samfundet. Vi må anse det for samfundsøkonomisk uforsvarligt, om vi i den situation, vi befinder os i, kørte videre med et i virkeligheden underbudgetteret statsbudget.

Hr. Ivar Nørgaard lagde den socialdemokratiske filosofi for dagen, at det rigtige var, at når man nu engang havde fået overophedning i økonomien, så skulle man stramme finanspolitikken. Her er der altså en afgørende forskel mellem hr. Ivar Nørgaards vurdering og den vurdering, jeg anlægger. Jeg har meget svært ved at se, at det skulle være en forstandig økonomisk politik, at man skulle sætte sig hen og vente, til der var sket overophedning, med de resultater, som vi af bitter erfaring kender i henseende til øget inflation, svækket konkurrenceevne m. v. for vort samfund, som netop er så afhængigt af, at vi er vel stillet i forhold til udlandet på disse områder. Den filosofi eller den betragtning, der ligger til grund nu, er en vurdering af, at hvis man ikke forsøger at justere på nuværende tidspunkt, så vil vi ende meget hurtigt i en alvorlig overophedning, der dels betyder en kraftigt øget inflation indtil, dels betyder et yderligere alvorligt pres på den danske handelsbalance og den danske betalingsbalance, og at det af hensyn til en sund økonomisk udvikling, af hensyn til en sund konkurrencestilling for

Danmark og dermed også af hensyn til et så sikkert grundlag for den varige beskæftigelse som muligt, er rigtigt og vigtigt, at man forsøger, så langt det er muligt, at justere i tide, så man undgår de meget voldsomme udsving i selve de økonomiske virkninger. Dette er baggrunden.

Når man drøfter, om de forslag, der er lagt frem, er de mest hensigtsmæssige eller ej, så gav jeg allerede ved første behandling udtryk for, at i venstre fandt vi meget vel, at der var indvendinger imod at vælge netop disse forslag, og at vi derfor havde haft overvejelser om at benytte en anden fremgangsmåde, benytte det konjunkturpolitiske middel, som merværdiafgiften netop er tænkt at skulle være, men at vi har måttet bøje os for 2 sæt kendsgerninger. Det ene sæt kendsgerninger er klart af politisk art, nemlig at der i situationen ikke var noget andet politisk parti end netop venstre, der i givet fald ville gå den vej. De to andre regeringspartier havde vel en vurdering af, at man netop ikke nu skulle benytte merværdiafgiften, og socialdemokratiet og SF har den vurdering, at man overhovedet ikke skal gøre noget som helst på disse områder. Det var jo allerede et afgørende politisk argument. Men dertil kom, sådan som det vistnok må stå klart, at i den givne situation var der tekniske hindringer simpelt hen af en sådan art, at hvis man ville sikre, hvad vi selvfølgelig ville, de fornødne sociale kompensationer, var det ikke på nuværende tidspunkt muligt.

Jeg vil gerne yderligere føje til, at også med hensyn til de afgiftsforslag, vi nu har til behandling, vil det være ønskeligt, om man i en kommende afgiftsreform måske kan finde frem til lempelser på et enkelt af de områder, vi i dag beskæftiger os med, uden at nogen af os naturligvis er i stand til at stille noget sådant i udsigt — det vil jo afhænge af overordentlig mange forhold.

Det, som dernæst måtte være afgørende — og det kunne man måske nok have ventet lidt større forståelse for fra hr. Egon Jensens side — er trods alt, at de forslag, der her er lagt frem, når alt kommer til alt har mindre social slagside, end jeg tror socialdemokratiske forslag i nogen tidligere situation nogen sinde har haft det. Vel, hr. Egon Jensen mener ikke, han har råd til